

Повторна видача свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану

Однією з функцій органів державної реєстрації актів цивільного стану є видача свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану, в тому числі повторна видача свідоцтв, оригінали яких були викрадені, загублені, пошкоджені чи знищені, а також вилучені у зв'язку із внесенням змін до актових записів цивільного стану.

Де повторно отримати свідоцтво?

Повторна видача свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану здійснюється районними, районними у містах, міськими (міст обласного значення), міськрайонними, міжрайонними відділами державної реєстрації актів цивільного стану міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України та відділами державної реєстрації актів цивільного стану управлінь державної реєстрації міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України, а також дипломатичними представництвами та консульськими установами України.

Хочемо звернути увагу, повторна видача свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану здійснюється незалежно від місця державної реєстрації акту цивільного стану та місця проживання заявника.

Хто може повторно отримати свідоцтво?

Повторна видача свідоцтва здійснюється за заявою особи, щодо якої складено запис, батьків, усиновлювачів, опікунів, піклувальників, представника закладу охорони здоров'я, навчального або іншого дитячого закладу, де постійно перебуває дитина, органу опіки та піклування.

Особам, які звернулися до відділу державної реєстрації актів цивільного стану особисто, свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану повторно видаються того

самого дня.

Також, свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану можуть повторно видаватись представнику особи - у разі документального підтвердження його повноважень (за довіреністю).

Свідоцтво про державну реєстрацію акту цивільного стану видається представникам зазначених установ за довіреністю установи та при пред'явленні документів, що посвідчують їх особу.

Свідоцтва про народження дітей повторно видаються їх батькам і усиновителям незалежно від віку дитини. Якщо особа позбавлена батьківських прав, свідоцтва про народження дітей повторно не видаються.

Акцентуємо увагу, після припинення шлюбу внаслідок його розірвання, свідоцтва про шлюб повторно не видаються. У таких випадках на письмове прохання заявника відділ ДРАЦС видає витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про шлюб щодо підтвердження дошлюбного прізвища.

Свідоцтво про смерть повторно видається другому з подружжя та близьким родичам померлого, особі, яка є спадкоємцем за законом або заповітом та представникові органу опіки і піклування у разі виконання ним повноважень з опіки та піклування стосовно осіб, які мають право на отримання такого свідоцтва

Які документи, необхідно пред'явити для повторної видачі свідоцтва?

1. Паспорт громадянина України або паспортний документ, що посвідчує особу заявника;
2. Документи, що підтверджують родинні стосунки між заявником та особою, щодо якої складено актовий запис.

Також, для отримання документів, громадяни можуть звернутися до відділів державної реєстрації актів цивільного стану через Веб-портал «Звернення у сфері державної реєстрації актів цивільного стану».

Ввійти на веб-портал можливо за наступним посиланням: <http://dracs.minjust.gov.ua/>.

За допомогою електронного ресурсу можливо подати заяви на повторну видачу свідоцтва та отримати інші послуги у сфері державної реєстрації актів цивільного стану не виходячи з дому.

На сьогоднішній день, враховуючи карантинні заходи та з метою належного виконання постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 № 211 «Про запобігання поширення на території України гострої респіраторної хвороби COVID- 19 спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 02.04.2020 № 255), отримати повторно свідоцтво можливо за попереднім записом телефонним зв'язком відділу ДРАЦС.

Під час особистого звернення громадян до відділу державної реєстрації актів цивільного обов'язковою умовою є дотримання вимог вказаної постанови Уряду, а саме: наявність засобів особистого захисту (рукавички, маска).

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ КОНСУЛЬТУЄ В РАМКАХ ПРОЄКТУ «Я МАЮ ПРАВО!»:

про порядок усиновлення

Що таке усиновлення?

Згідно з українським законодавством, усиновлення – це прийняття усиновлювачем у

свою сім'ю особи на правах дочки чи сина, що здійснене на підставі рішення суду, крім випадку усиновлення дитини, яка є громадянином України, але проживає за межами України (в цьому випадку усиновлення здійснюється в консульській установі або дипломатичному представництві України).

Хто підлягає усиновленню?

Усиновленню підлягають діти, які перебувають на обліку як: • діти-сироти; • діти, позбавлені батьківського піклування; • діти, батьки яких дали згоду на усиновлення.

Хто може бути усиновлювачем?

Законодавством України визначено коло осіб, які можуть бути усиновлювачами: • дієздатна особа віком не молодша 21 року, за винятком, коли усиновлювач є родичем дитини; • особа має бути старша за дитину не менш як на 15 років. У разі усиновлення повнолітньої особи різниця у віці не може бути меншою, ніж 18 років; • подружжя; • особи, які проживають однією сім'єю; • якщо дитина має лише матір або лише батька, які у зв'язку з усиновленням втрачають правовий зв'язок з нею, усиновлювачем дитини може бути один чоловік або одна жінка. При цьому кількість дітей, яку може усиновити один усиновлювач, необмежена.

Чи є якісь переваги у праві на усиновлення?

Так, переважне право над іншими усиновити дитину має громадянин України, у сім'ї якого виховується дитина; який є родичем дитини; якщо усиновлювачем є чоловік матері або дружина батька дитини; якщо особа усиновлює одразу кількох дітей, які є братами та/або сестрами. Крім того, переважне право на усиновлення дитини має подружжя.

Як стати на облік потенційним усиновлювачем?

Облік громадян України, які постійно проживають на території України і бажають усиновити дитину, здійснює служба у справах дітей. Щоб стати на облік потенційним усиновлювачам потрібно подати

- заяву про взяття на облік як кандидатів в усиновлювачі;
- копію паспорта або іншого документа, що посвідчує особу заявника;
- довідку про заробітну плату за останні 6 місяців або копія декларації про доходи за попередній календарний рік, засвідчена органами ДФС;
- копію свідоцтва про шлюб(якщо заявники перебувають у шлюбі);
- висновок про стан здоров'я кожного заявника;
- засвідчену нотаріально письмову згоду другого з подружжя на усиновлення дитини (у разі усиновлення дитини одним з подружжя);
- довідку про наявність чи відсутність судимості для кожного заявника, видана територіальним центром з надання сервісних послуг МВС;
- копію документа, що підтверджує право власності або користування житловим приміщенням.

Що робить служба у справах дітей?

Служба у справах дітей протягом 10 робочих днів після надходження заяви та всіх документів перевіряє їх на відповідність вимогам законодавства, проводить бесіду із заявниками, складає акт обстеження житлово-побутових умов заявників, розглядає питання про можливість заявників бути усиновлювачами та готує відповідний висновок. У разі надання позитивного висновку ставить заявників на облік кандидатів в усиновлювачі. Після знайомства та встановлення контакту з дитиною кандидати в усиновлювачі звертаються до служби у справах дітей із заявою про бажання усиновити дитину. Служба у справах дітей готує висновок про доцільність усиновлення та відповідність його інтересам дитини. Висновок подається в суд разом з іншими документами.

На що ще потрібно звернути увагу?

Усиновлення дитини здійснюється за письмовою згодою: батьків дитини, засвідченою нотаріально, піклувальників, опікунів або закладу охорони здоров'я чи навчального закладу, де перебуває дитина. Також усиновлення здійснюється і за згодою самої дитини, якщо вона досягла такого віку та рівня розвитку, що може її висловити. У разі відсутності дозволу опікуна, піклувальника на усиновлення дитини, така згода може бути надана органом опіки та піклування. Суд своїм рішенням може постановити проведення усиновлення без згоди опікуна, піклувальника або органу опіки і піклування, якщо буде встановлено, що усиновлення дитини відповідає її інтересам. Якщо на обліку для можливого усиновлення перебувають рідні брати та сестри, вони не можуть бути роз'єднані при їх усиновленні. За наявності обставин, що мають істотне значення, суд за

згодою органу опіки та піклування може постановити рішення про усиновлення когось із них або усиновлення їх різними особами.

Як звернутися до суду?

Особа, яка бажає усиновити дитину, подає до суду заяву про усиновлення. Також до заяви додаються: • копія свідоцтва про шлюб, а також письмова згода на це другого з подружжя, засвідчена нотаріально (при усиновленні дитини одним із подружжя); • медичний висновок про стан здоров'я заявника; • довідка з місця роботи із зазначенням заробітної плати або копія декларації про доходи; • документ, що підтверджує право власності або користування жилим приміщенням; • інші документи, визначені законодавством. Судові витрати, пов'язані з розглядом справи про усиновлення, сплачуються заявником. *Заява про усиновлення може бути відкликана до набрання чинності рішенням суду про усиновлення.

Чи можна змінити прізвище та ім'я дитини після усиновлення?

За окремим клопотанням заявника, суд вирішує питання про зміну імені, прізвища та по батькові, дати і місця народження усиновленої дитини. Однак, дата народження дитини може бути змінена не більш, як на 6 місяців. Здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлених дітей Нагляд за умовами проживання і виховання усиновлених дітей здійснюється службами у справах дітей за місцем проживання усиновлювачів до досягнення ними 18 років. Крім того, щороку протягом перших 3-х років після усиновлення дитини перевіряються умови її проживання та виховання. У подальшому така перевірка здійснюватиметься один раз на 3 роки до досягнення дитиною 18 років.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій країні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

хто такі присяжні, як ними стати та які справи розглядаються за їх участю?

Статтею 124 Конституції України визначено, що народ безпосередньо бере участь у здійсненні правосуддя через присяжних.

Хто такі присяжні?

Присяжний – це особа, яка у випадках, визначених процесуальним законом, і за її згодою вирішує справи у складі суду разом із суддею або залучається до здійснення правосуддя.

Хто може бути присяжним?

Присяжними можуть бути: • громадяни України; • віком від 30 до 65 років; • які постійно проживають на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного окружного суду; • володіють державною мовою.

Хто не може бути присяжним?

Присяжними не можуть бути: • особи, визнані судом обмежено дієздатними чи недієздатними, або які мають хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню обов'язків присяжного; • особи, які мають незняту чи непогашену судимість; • особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення; • народні депутати України, члени, Кабінету Міністрів України, судді, прокурори, військовослужбовці, працівники правоохоронних органів, апаратів судів, державні службовці, адвокати, нотаріуси, посадові особи органів місцевого самоврядування, члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів, Вищої ради правосуддя. Особа, включена до списку присяжних, зобов'язана повідомити суд про обставини, що унеможливають її участь у здійсненні правосуддя, у разі їх наявності. Крім того, голова суду увільняє від виконання обов'язків присяжного: • особу, яка перебуває у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, у відпустці по догляду за дитиною, а також особу, яка має дітей дошкільного чи молодшого шкільного віку або

утримує дітей-інвалідів або членів сім'ї похилого віку; • керівника або заступника керівника органу місцевого самоврядування; • особу, яка через свої релігійні переконання вважає для себе неможливою участь у здійсненні правосуддя; • іншу особу, якщо голова суду визнає поважними причини, на які вона посилається.

До розгляду яких справ залучаються присяжні?

У цивільних справах розглядають справи про: • обмеження, поновлення цивільної дієздатності особи або визнання недієздатною; • визнання особи безвісно відсутньою чи померлою; • усиновлення; • надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку; • примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу.

У кримінальних справах розглядають справи про злочини, за які передбачено довічне позбавлення волі.

Які обов'язки присяжних?

При розгляді справ у суді присяжні зобов'язані: • справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; • дотримуватися правил суддівської етики, • виявляти повагу до учасників процесу; • не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, у тому числі таємницю нарадчої кімнати і закритого судового засідання; • виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, установлених законодавством у сфері запобігання корупції.

Які гарантії мають присяжні?

Гарантії присяжних на час виконання ними обов'язків у суді: • зарахування часу виконання присяжними обов'язків у суді до трудового стажу*; • збереження всіх гарантій та пільг за місцем роботи; • заборона звільнення присяжних з роботи або переведення на іншу роботу без їх згоди; • виплата винагороди за час проведений в суді; • відшкодування витрат на проїзд, наймання житла, виплата добових; • застосування до

присяжних заходів безпеки у разі потреби. *Роботодавець зобов'язаний увільнити присяжного від роботи на час виконання ними обов'язків в суді.

Які особливості оплати праці присяжних?

Присяжному за час виконання ним обов'язків у суді виплачується винагорода, розрахована виходячи з посадового окладу судді місцевого суду з урахуванням фактично відпрацьованого часу до якого належить: • ознайомлення присяжного з матеріалами судової справи, в якій він бере участь як присяжний; • участь присяжного в судовому засіданні; • перебування присяжного в нарадчій кімнаті; • час очікування присяжним початку судового засідання, який визначено в процесуальному документі, у разі зміщення графіку засідань у суді (з часу, визначеного у процесуальному документі, до фактичного початку судового засідання). Виплата винагороди присяжному здійснюється на підставі письмової заяви присяжного.

Як стати присяжним?

• Особа, яка виявила бажання стати присяжним, має звернутися до місцевої ради із заявою про включення до списку присяжних. • У разі відповідності такої особи встановленим у законі вимогам місцева рада своїм рішенням включає її до списку присяжних. Список присяжних направляється у відповідний суд. • Автоматизована система документообігу суду відбирає присяжних для участі у конкретній справі. • Присяжний зобов'язаний вчасно з'явитися на запрошення суду для участі в судовому засіданні. • Неприбуття в судове засідання без поважних причин вважається неповагою до суду, за що передбачено адміністративну відповідальність. • Суд залучає присяжних до здійснення правосуддя на строк не більше одного місяця на рік або на більший строк для закінчення розгляду справи, розпочатої за їхньою участю. Саме органи місцевого самоврядування формують і затверджують список громадян, які постійно проживають на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного суду, відповідають вимогам до присяжних та дали згоду бути присяжними. Більше про інститут присяжних можна дізнатись на сайті проекту Міністерства юстиції України «Я МАЮ ПРАВО!» <http://pravo.mjust.gov.ua> та за «гарячою» телефонною лінією Державної судової адміністрації України 0 800 501 492.

У яких випадках можуть заборонити виїзд за кордон ?

Конституція України гарантує кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, свободу пересування, вільний вибір місця проживання, вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом. Крім того, громадянин України ні за яких підстав не може бути обмежений у праві на в'їзд в Україну.

Які документи дають право громадянину України на виїзд з України і в'їзд в Україну?

Крім паспорту громадянина України для виїзду за кордон іншими документами, що дають право громадянину України на виїзд та в'їзд в Україну можуть бути: □ дипломатичний паспорт України; □ службовий паспорт України; □ посвідчення особи моряка; □ посвідчення члена екіпажу; □ посвідчення особи на повернення в Україну (дає право на в'їзд в Україну). Зауважу, що з 2015 року запроваджено оформлення та видача біометричного паспорту громадянина України для виїзду за кордон. Якщо закордонний паспорт громадянина не містить безконтактного електронного носія, хвилюватись не потрібно. Паспорт громадянина України для виїзду за кордон оформлений та виданий до 20 грудня 2016 р., є чинним протягом строку, на який його було видано. Також, майте на увазі, що паспорт для виїзду за кордон оформляється особам, які не досягли 16-річного віку, на 4 роки, а особам, які досягли 16-річного віку, - на 10 років.

Коли громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено?

Законодавство передбачає випадки, коли громадянин України тимчасово обмежений у праві залишати територію України, зокрема: □ громадянин обізнаний з відомостями, які становлять державну таємницю. Громадянин, якому було надано допуск та доступ до державної таємниці і який реально був обізнаний з нею, може бути обмежений у праві виїзду на постійне місце проживання в іноземну державу до розсекречування відповідної інформації, але не більш як на 5 років з часу припинення діяльності, пов'язаної з державною таємницею; □ стосовно особи застосовано запобіжний захід, за умовами якого йому заборонено виїжджати за кордон, - до закінчення кримінального провадження або скасування відповідних обмежень; □ у випадку, коли громадянин засуджений за вчинення кримінального правопорушення - до відбуття покарання або звільнення від покарання; □ коли особа ухиляється від виконання зобов'язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню – до виконання зобов'язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів; □ особа перебуває під адміністративним наглядом Національної

поліції - до припинення нагляду. □ у разі накладення на громадянина адміністративного стягнення за умисне порушення встановленого законом обмеження щодо строку перебування дитини за межами України у разі самостійного вирішення питання про тимчасовий виїзд дитини за межі України тим із батьків, з яким рішенням суду визначено або висновком органу опіки та піклування підтверджено місце проживання цієї дитини. Такій особі тимчасово обмежується право на виїзд з України з дитиною строком на 1 рік з дня накладення адміністративного стягнення, крім випадку, коли є нотаріально посвідчена згода на виїзд дитини другого з батьків.

Нагадаю, вище згадані санкції були введені розробленими Мін'юстом законами #ЧужихДітейНеБуває. Крім заборони виїзду за кордон, до боржника, який має заборгованість зі сплати аліментів, застосовуються ряд інших обмежувальних заходів та фінансових санкцій. Так, якщо заборгованість зі сплати аліментів більше ніж 4 місяці (та 3 місяці для батьків важкохворої дитини) застосується тимчасове обмеження щодо: • керування транспортними засобами; • користування зброєю; • полювання. Штраф сплачується у випадку заборгованості понад 1 рік – 20%; понад 2 роки – 30%; понад 3 роки – 50% від суми боргу.

Більше того, боржник, який має заборгованість зі сплати аліментів, не може впливати на рішення про тимчасовий виїзд дитини за межі України. Але подекуди трапляються випадки, коли боржник з різних причин може не знати про свій борг, а дізнатися вже у пункті пропуску через державний кордон України. Тому, щоб уберегти себе від неприємних сюрпризів, рекомендую перевірити себе у Єдиному реєстрі боржників: www.erb.minjust.gov.ua

Коли припиняється тимчасове обмеження на виїзд з України?

Тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України особи знімається у разі винесення виконавцем постанови про закінчення виконавчого провадження або постанови про скасування тимчасового обмеження у праві виїзду особи з України - у разі погашення заборгованості зі сплати періодичних платежів у повному обсязі.

Чи можна оскаржити обмеження на виїзд за кордон?

Так, рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, посадових і службових осіб з питань виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України можуть бути оскаржені. Ухвалу суду про тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України можна оскаржити до апеляційного суду протягом 15 днів з дня її проголошення. Якщо ухвала суду не була вручена боржнику у день її проголошення або складення, строк оскарження складає 15 днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду. Окрім того, суд може скасувати тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України за вмотивованою заявою боржника. Суд розглядає заяву про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України у 10 денний строк з дня її надходження у судовому засіданні з повідомленням сторін та інших заінтересованих осіб за обов'язкової участі державного (приватного) виконавця. За результатами розгляду заяви про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України постановляється ухвала, яка може бути оскаржена. Відмова у скасуванні тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України не перешкоджає повторному зверненню з такою самою заявою у разі виникнення нових обставин, що обґрунтовують необхідність скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи надання безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах з надання безоплатної вторинної правової допомоги та бюро правової допомоги по всій країні ви можете отримати консультацію та роз'яснення з вашого правового питання.

як боротися з інтернет-шахраями

Інтернет-магазин – це засіб для представлення або реалізації товару, роботи чи послуги шляхом вчинення електронного правочину.

Що має бути обов'язково зазначено на сайті Інтернет-магазину?

Законодавством передбачений перелік обов'язкової інформації, яка зазначається на

сайті Інтернет-магазину, зокрема: повне найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця; місцезнаходження юридичної особи або місце реєстрації та місце фактичного проживання фізичної особи - підприємця; адреса електронної пошти та/або адреса Інтернет-магазину; ідентифікаційний код для юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків для фізичної особи - підприємця, або серія та номер паспорта для фізичної особи - підприємця, яка через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомила про це відповідний орган державної податкової служби і має відмітку в паспорті; якщо діяльність передбачає отримання ліцензії – необхідно зазначити відомості про таку ліцензію, зокрема серія, номер, строк дії та дата видачі; порядок формування кінцевої вартості товару щодо включення (невключення) певних податків у вартість товару; інформація про вартість доставки. Зазначу, інформація про найменування, адресу, контактні дані є вкрай необхідним, щоб споживачу було повністю зрозуміло хто є контрагентом, до кого можна звернутися із вимогами.

Як укладається договір в Інтернет-магазині?

Договір, який укладено в Інтернет-магазині, вважається електронним правочином. Для укладення електронного правочину обов'язково на сайті повинні зазначатися найменування товару, а також його вартість. Після укладення договору в Інтернеті, покупець повинен отримати від продавця оперативне підтвердження отримання замовлення. Таким підтвердженням може розглядатися, наприклад, електронний лист із підтвердженням та зазначенням товару, що придбається, його характеристик, ціни, умов оплати та доставки, а також посилання на інші умови договору, що можуть бути розміщені на сайті Інтернет-магазину. Крім підтвердження отримання замовлення, по факту виконання договірних зобов'язань (наприклад) продавець повинен обов'язково надати вже підтвердження вчинення правочину, якими можуть бути електронний документ, квитанція, товарний чи касовий чек, квиток, талон. При чому, такий документ обов'язково повинен містити порядок обміну чи повернення товару, найменування продавця адреса та контактні дані, а також гарантійні зобов'язання.

Як можна замінити товар?

Закон України «Про захист прав споживачів» дозволяє продавцю використовувати у договорі стандартну умову про можливість заміни товару за його відсутності іншим. Про це покупця повинні повідомити перед укладенням договору. Продавець може замінити товар тільки тоді, коли одночасно виконуються три умови: інший товар відповідає меті

використання замовленого; має таку ж або кращу якість; його ціна не перевищує ціни замовленого товару.

Як можна повернути товар?

Договір купівлі-продажу, укладений через Інтернет, покупець може розірвати протягом 14 днів із моменту підтвердження інформації про укладення договору від продавця або з моменту одержання товару. Якщо згадане підтвердження не відповідає наведеним вище вимогам, покупець вправі розірвати договір протягом 90 днів від дати отримання інформації. Продавець може виправитися і надіслати нове, правильне підтвердження. За таких умов покупцю дозволено відмовитися від договору протягом 14 днів з моменту одержання уточненого повідомлення.

Якщо продавець відмовляється прийняти або обміняти товар?

У такому випадку, переконайтеся, що володієте інформацією про суб'єкта господарювання, який здійснив продаж та зверніться із заявою про порушення своїх прав до територіальних органів Держпродспоживслужби України чи до суду за місцем свого проживання. Зверніть увагу, судовий збір за позовами про порушення прав споживачів не стягується!

Коли товар не можна повернути?

Повернути продукцію в магазин і отримати назад свої гроші можна далеко не за всі товари. Наприклад, поверненню не підлягають продовольчі товари, лікарські препарати та засоби, предмети сангігієни. Крім того, повернути не можна: парфюмерно-косметичні вироби; пір'яно-пухові вироби; дитячі іграшки м'які та гумові надувні; зубні щітки; розчіски, гребенці та щітки масажні; рукавички; тканини, тюлегардинні і мереживні полотна; білизна натільна; білизна постільна; панчішно-шкарпеткові вироби; друковані видання; вироби з натурального та штучного волосся (перуки); товари для немовлят (пелюшки, соски, пляшечки для годування тощо); інструменти для манікюру, педикюру; ювелірні вироби з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.

Більш детальний перелік наведений у постанові КМУ від 19 березня 1994 р. N 172 «Про реалізацію окремих положень Закону України «Про захист прав споживачів»».

Як захистити себе при купівлі товарів через Інтернет?

Забезпечити свою покупку в Інтернеті можна за допомогою:

- Відправлення товару з післяплатою. Післяплата – спосіб розрахунку, коли гроші за товар сплачуються у поштовому відділенні та за додаткову плату надсилаються продавцеві. При післяплаті можна оглянути товар прямо у відділенні та відмовитися від купівлі, якщо він не підійшов.
- Повернення оплати через банк. Якщо Ви оплатили покупку в Інтернеті, а продавець не відправив куплений товар - зверніться до свого банку із заявою про повернення сплачених коштів. Банк пояснить, чи можливе повернення коштів, скоординує подальші дії та проведе розслідування. Якщо через банк повернути гроші не вдалося - звертайтеся із позовом про відшкодування коштів до суду.

Куди скаржитися на шахраїв в Інтернеті?

Якщо Ви стали жертвою Інтернет-шахрайства – не соромтеся, а звертайтеся у правоохоронні органи. В Управлінні по боротьбі з кіберзлочинністю МВС України можна оформити електронну заяву про випадок правопорушення: www.cyberpolice.gov.ua Якщо гроші були переведені шахраєві через платіжну онлайн систему, то варто звернутися в службу підтримки цієї платіжної системи. Є ймовірність, що після цього рахунок шахрая заблокують. У випадку ж з Інтернет-магазинами потрібно написати скаргу на адресу продавця. Якщо претензія буде проігнорована, то потрібно буде подати заяву в правоохоронні органи або звернутися в прокуратуру. Зауважте, що власники Інтернет-магазину не є недосяжними. Сайт знаходиться на хостингу, а це припускає наявність паспортних даних власника. Якщо на ресурсі вказано юридичну адресу, то ви можете відразу подати в суд і відстояти свої права споживача.

Куди звертатися за більш детальними консультаціями та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до

контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

яка кримінальна відповідальність загрожує підліткам

З якого віку особи підлягають кримінальній відповідальності?

Кримінальній відповідальності підлягають особи, яким до вчинення злочину виповнилося 16 років. Однак, за вчинення окремих видів злочинів до кримінальної відповідальності притягуються неповнолітні особи у віці від 14 до 16 років.

Які види покарань застосовуються до неповнолітньої особи?

До неповнолітніх, визнаних винними у вчиненні злочину, судом можуть бути застосовані такі основні види покарань як штраф, громадські роботи, виправні роботи, арешт або позбавлення волі. Крім того, до неповнолітніх можуть бути застосовані додаткові покарання у вигляді штрафу та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

У чому полягають особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх?

Для неповнолітніх передбачені особливі, менш суворі, більш гуманні умови кримінальної відповідальності та покарання, порівняно з дорослими злочинцями, а саме: • за певних умов допускається можливість звільнення неповнолітнього від кримінальної відповідальності із застосуванням до нього примусових заходів виховного характеру; • скорочено види покарань та обмежено строки встановлених покарань; • передбачено більш м'які вимоги (умови) для звільнення від кримінального покарання; • зменшено строки після спливу яких до неповнолітнього можливе застосування умовно-дострокового звільнення, а також строки погашення і зняття судимості.

Які особливості при призначенні покарання?

Суд, окрім того, що враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання, також враховує умови його життя та виховання, вплив дорослих, рівень розвитку та інші особливості особи неповнолітнього. Також неповнолітній вік особи, сам по собі, є обставиною, що пом'якшує покарання. Вона обов'язково має враховуватись при призначенні покарання незалежно від того, чи досяг підсудний на час розгляду справи повноліття.

Чи може бути неповнолітній звільнений від відбування кримінального покарання?

Так, українське законодавство передбачає таку можливість, але за певних умов. По-перше, неповнолітня особа може бути звільнена від покарання з випробуванням. Проте, таке звільнення є можливим якщо особу засудили до арешту чи позбавлення волі. Іспитовий строк встановлюється тривалістю від 1 до 2 років. По-друге, неповнолітнього може бути звільнено від покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру. Якщо неповнолітній вчинив злочин невеликої або середньої тяжкості, його може бути звільнено. Проте, має бути визнано, що внаслідок щирого каяття та подальшої бездоганної поведінки він, на момент постановлення вироку, не потребує застосування покарання. У цьому разі суд застосовує примусові заходи виховного характеру: • застереження; • обмеження дозвілля і встановлення особливих вимог до поведінки неповнолітнього; • передача неповнолітнього під нагляд батьків чи осіб, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за його згодою, а також окремих громадян на їхнє прохання; • покладення на неповнолітнього, який досяг 15-ти річного віку і має майно, кошти або заробіток, обов'язку відшкодувати заподіяні майнові збитки; • направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків до його виправлення, але на строк, що не перевищує 3 років. Але варто пам'ятати, у разі ухилення неповнолітнього, що вчинив злочин, від застосування до нього примусових заходів виховного характеру ці заходи скасовуються і він притягується до кримінальної відповідальності.

У яких випадках неповнолітню особу можуть засудити до позбавлення волі?

Позбавлення волі на певний строк є найсуворішим покаранням і може застосовуватися

за: • вчинений повторно злочин невеликої тяжкості □ на строк не більше 1 року 6 місяців; • злочин середньої тяжкості □ на строк не більше 4 років; • тяжкий злочин □ на строк не більше 7 років; • особливо тяжкий злочин □ на строк не більше 10 років; • особливо тяжкий злочин, поєднаний з умисним позбавленням життя людини, □ на строк до 15 років.

За яких умов неповнолітні можуть звільнитися від кримінальної відповідальності?

До неповнолітнього можуть бути застосовані загальні види звільнення від кримінальної відповідальності: • у зв'язку з дійовим каяттям; • у зв'язку примирення винного з потерпілим; • у зв'язку з передачею винного на поруки; • у зв'язку із зміною обстановки.

Також до неповнолітнього може бути застосовано умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Проте, останній вид застосовується тільки до тих, кого було засуджено до позбавлення волі.

Окремо зазначу: Міністерство юстиції є координатором усіх напрямів роботи, пов'язаної з реформуванням сфери правосуддя для дітей в Україні. Так, в Україні впроваджена Національна стратегія реформування правосуддя для дітей на період до 2023 року в межах якої нами розроблено законопроект «Про правосуддя, дружнє до дитини» та стартував проєкт «Від мрії до дії», мета якого – профілактика правопорушень серед неповнолітніх.

Додатково Мін'юст спільно з Генпрокуратурою запустили пілотний проєкт «Програма відновлення для неповнолітніх, які є підозрюваними у вчиненні злочину» на базі системи надання БПД у Донецькій, Одеській, Львівській, Луганській, Миколаївській та Харківській областях. Ключові умови застосування Програми – додаткові заходи, які допоможуть неповнолітньому будувати соціальні зв'язки, знайти нове захоплення та змінити свою поведінку. Для цього залучаються спеціалізовані установи та психологи, які мають досвід ресоціалізації дітей. Далі, за результатами Програми відновлення, якщо неповнолітній відшкодує шкоду і примириться з потерпілим, кримінальне провадження закривається. При цьому неповнолітній пройде програми ресоціалізації. І, насамкінець додам, за статистикою Генпрокуратури, у 70% випадках неповнолітній правопорушник, який потрапив за ґрати на строк більше одного року, потрапляє у в'язницю повторно. Тож, відновне правосуддя дає шанс повернутися до нормального життя.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

як зареєструвати ФОП?

З чого почати?

Перш за все, необхідно обрати код запланованої діяльності за Класифікатором видів економічної діяльності (КВЕД). Перелік КВЕДів можна знайти на сайті Державної служби статистики України <http://kved.ukrstat.gov.ua>. Далі необхідно підготувати заяву та інші документи для реєстрації себе як фізичної-особи підприємця. Одночасно заявник може обрати спрощену систему оподаткування або реєстраційну заяву про добровільну реєстрацію як платника податку на додану вартість (ПДВ).

Куди звернутися?

Реєстрацію фізичних осіб - підприємців уповноважені здійснювати суб'єкти державної реєстрації: • виконавчі органи сільських, селищних та міських рад (у разі прийняття відповідною радою рішення про набуття таких повноважень), Київська та Севастопольська міські, районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації; • нотаріуси; • акредитовані суб'єкти (підприємства, які мають акредитацію Міністерства юстиції України). Державна реєстрація проводиться незалежно від місця знаходження фізичної особи в межах Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя. Тобто, якщо особа, яка бажає зареєструватися як фізична особа-підприємець, мешкає на території Кіровоградської області, вона може звернутися до будь-якого суб'єкта державної реєстрації в межах Кіровоградської області. Якщо документи для державної реєстрації подані в електронній формі, то державна

реєстрація на підставі таких документів проводиться незалежно від того, де знаходиться фізична особа в межах України.

Як подати документи?

Існують дві форми подання документів для державної реєстрації: 1. Паперова форма. Документи подаються особисто заявником або поштовим відправленням. 2. Електронна форма. Документи подаються заявником через портал електронних сервісів за посиланням: <https://online.minjust.gov.ua> .

Як проводиться державна реєстрація ФОП онлайн?

Зареєструвати ФОП онлайн можна дуже швидко і без зайвої бюрократії. Для цього потрібно зробити наступне: • зареєструватися на сайті; • увійти в персональний кабінет; • сформулювати заяву; • підписати заяву шляхом накладення власного кваліфікованого електронного підпису (КЕП); • відправити заяву; • отримати документ. До заяви додаються оригінали електронних документів для державної реєстрації., опис поданих заявником документів для державної реєстрації, сформований за допомогою програмних засобів ведення Єдиного державного реєстру (ЄДР). Зауважу, що сформовані заяви з додатками за допомогою програмних засобів ведення Єдиного державного реєстру блокуються для можливості редагування. Моментом прийняття заяви та документів вважається дата і час реєстрації заяви у ЄДР. Також звертаю увагу, що у разі, якщо відповідно до законодавства для проведення реєстрації ФОП необхідно подати документи, що підлягають нотаріальному посвідченню (наприклад нотаріально засвідчена письмова згода батьків (усиновлювачів) або піклувальника чи органу опіки та піклування для фізичної особи, яка досягла шістнадцяти років і має бажання займатися підприємницькою діяльністю, або нотаріально посвідчений договір про створення сімейного фермерського господарства), реєстрація здійснюється на підставі документів, поданих в паперовій формі. Це пояснюється тим, що державний реєстратор за заявою в електронній формі проводить державну реєстрацію виключно на підставі оригіналів електронних документів для державної реєстрації,

Який строк розгляду документів, поданих для державної реєстрації?

Розгляд документів здійснюється протягом 24 годин після їх надходження, крім вихідних та святкових днів.

Які вимоги до оформлення документів?

Документи, які подаються для державної реєстрації ФОП, повинні відповідати таким вимогам: • документи мають бути викладені українською мовою та додатково, за бажанням заявника, - іншою мовою (крім заяви про державну реєстрацію). Документ, викладений іноземною мовою, повинен бути перекладений на українську мову із засвідченням вірності перекладу. • текст документів має бути написаний розбірливо (машинодруком або від руки друкованими літерами); • документи не повинні містити підчищення або дописки, закреслені слова та інші виправлення, не обумовлені в них, орфографічні та арифметичні помилки, заповнюватися олівцем, а також містити пошкодження, які не дають змоги однозначно тлумачити їх зміст; • документи в електронній формі мають бути оформлені згідно з вимогами, визначеними законодавством; • заява про державну реєстрацію підписується заявником. У разі подання заяви про державну реєстрацію поштовим відправленням справжність підпису заявника повинна бути нотаріально засвідчена

Скільки це коштує?

Реєстрація фізичної особи – підприємця здійснюється безкоштовно.

Чи може бути відмовлено в державній реєстрації ФОП?

Так, існують підстави за якими може бути відмовлено у реєстрації ФОП, зокрема: • документи подано особою, яка не має на це повноважень; • у Єдиному державному реєстрі містяться відомості про судові рішення щодо заборони у проведенні реєстраційної дії; • не усунуто підстави для зупинення розгляду документів протягом встановленого строку; • наявні обмеження на зайняття підприємницькою діяльністю, встановлені законом; • наявність в Єдиному державному реєстрі запису, що фізична особа вже зареєстрована як ФОП; • подані документи суперечать вимогам законів. Повідомлення про відмову у проведенні державної реєстрації повинно містити посилання на конкретну норму законодавства із зазначенням, що саме порушено під час

оформлення та подання документів. Відмова у державній реєстрації здійснюється протягом 24 годин після надходження документів, поданих для державної реєстрації, крім вихідних та святкових днів. Після усунення причин, що були підставою для відмови у державній реєстрації, заявник може повторно подати документи для державної реєстрації.

Чи можна оскаржити рішення про відмову у проведенні державної реєстрації ФОП?

Так, до Міністерства юстиції України та до його територіальних органів можуть бути оскаржені рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації, протягом 60 календарних днів з дня прийняття рішення, що оскаржується, або з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення її прав відповідною дією чи бездіяльністю. Територіальний орган Міністерства юстиції України розглядає скарги стосовно державного реєстратора, суб'єктів державної реєстрації, які здійснюють свою діяльність у межах території, на якій діє відповідний територіальний орган. Також, звичайно, рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації можуть бути оскаржені до суду.

Що потрібно робити далі після реєстрації?

Після того, як фізична особа зареєструвалася підприємцем їй потрібно звернутися до органів Державної фіскальної служби для подальшої реєстрації як платника податку.

Куди звертатися за більш детальними консультаціями та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з данного приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

нюанси апостилювання

У 2002 році Україна приєдналася до Гаазької Конвенції, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів. Ця Конвенція поширюється на офіційні документи, які були складені на території однієї з Договірних держав і мають бути представлені на території іншої Договірної держави. Станом на 2018 рік вже 118 країн приєдналися до Гаазької Конвенції, з переліком яких можна ознайомитися на офіційному вебсайті Міністерства закордонних справ: <https://mfa.gov.ua/ua> .

Що таке апостиль?

«Apostille» – це спеціальний штамп на офіційних документах, які були складені на території України, яким відповідно засвідчуються справжність підпису, якість, в якій виступала особа, що підписала документ, і, у відповідному випадку, автентичність відбитка печатки або штампа, яким скріплений документ.

Хто може проставляти апостиль?

В Україні повноваженнями проставлення апостилю наділені: • Міністерство юстиції України - на документах, що видаються органами юстиції та судами, а також на документах, що оформляються нотаріусами України; • Міністерство освіти і науки України - на офіційних документах, виданих навчальними закладами, державними органами, підприємствами, установами і організаціями, що стосуються сфери освіти і науки; • Міністерство закордонних справ України на всіх інших видах документів.

Хто може звернутися за проставленням апостилю?

Особа, яка підписала документ, або будь-який пред'явник документа. Звернутися з проставлення апостилю на документах, що видаються органами юстиції та судами, а також на документах, що оформляються нотаріусами України можна двома шляхами: • особисто з заявою до територіальних органів Мін'юсту; • надіслати поштою до Мін'юсту або його територіальних органів (виключно з-за кордону та для проставлення апостилю на документах про державну реєстрацію актів цивільного стану).

Які документи підлягають апостилізації?

Апостиль може бути проставлений на офіційних документах, які були складені на території України, і які мають бути представлені на території іншої держави, а саме: • на документах, які виходять від органів судової влади України; • на документах, які виходять від органів прокуратури України, органів юстиції; • на адміністративних документах; • на документах про освіту та вчені звання; • на документах, оформлених державними і приватними нотаріусами; • на офіційних свідоцтвах, виконаних на документах, підписаних особами у їх приватній якості, таких як офіційні свідоцтва про реєстрацію документа або факту, який існував на певну дату, та офіційних і нотаріальних засвідченнях підписів. Однак, ці Правила не поширюються: • на документи, видані закордонними дипломатичними установами України; • на адміністративні документи, що мають пряме відношення до комерційних або митних операцій.

Які документи необхідно подати?

Для проставлення апостилю подається: • оригінал документа, на якому проставляється апостиль, або його копію, засвідчену в установленому порядку; • документ про оплату послуги з проставлення апостиля (документ, що підтверджує право заявника на звільнення від сплати).

На яких документах апостиль не проставляється?

Апостиль не проставляється на: • оригіналах паспортних документів, військових квитків, трудових книжок, дозволів на носіння зброї, свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів (технічних паспортів), посвідчень особи; • оригіналах, копіях (фотокопіях) нормативно-правових актів, роз'яснень та правових висновків щодо їх застосування, документах, що мають характер листування.

Скільки це коштує?

Вартість послуг з проставлення апостилю на документах, що видаються органами юстиції та судами, а також на документах, що оформляються нотаріусами України становить: • для громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства – 3 неоподатковувані мінімуми доходів громадян (51 грн); • для юридичних осіб – 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (85 грн).

Який строк розгляду заяви?

Проставлення апостиля або відмова в його проставленні здійснюються Мін'юстом у строк до 2-х робочих днів. У разі необхідності отримання зразка підпису, відбитка печатки та/або штампа, а також здійснення перевірки документів про державну реєстрацію актів цивільного стану у випадках відсутності відомостей про них у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян та/або виникнення сумніву щодо їх достовірності строк розгляду документів на проставлення апостиля може бути продовжено до 20 робочих днів.

Куди звертатися для проставлення апостиля?

Прийом та видачу документів, на яких повноваження з проставлення апостиля надано Мін'юсту, здійснюють усі відділи державної реєстрації актів цивільного стану (ДРАЦС). Окремо зазначу - проставлення апостиля значно спрощує процес легалізації документів для країн-учасниць Конвенції. Проте, якщо країна – не учасник Конвенції, проставлення апостилю неможливо. У цьому випадку для завірення документів застосовується процедура консульської легалізації.

Куди звертатися за більш детальними консультаціями та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з данного приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

як зареєструвати малюка?

Де можна зареєструвати народження малюка?

Зараз документи для реєстрації дитини можна подати: • у пологовому будинку (які взаємодіють з відділами ДРАЦС); • у відділі державної реєстрації актів цивільного стану (ДРАЦСі); • у Центрі надання адміністративних послуг (за місцем фактичного народження дитини або за місцем проживання одного з батьків).

Як це зробити?

Уряд Володимира Гройсмана зробив послуги з реєстрації народження дитини більш доступними і зручними. Для того, щоб зареєструвати новонароджену дитину, Ви можете оформити заяву в електронній формі на сайті Міністерства юстиції www.dracs.minjust.gov.ua. У такому випадку до заяви необхідно додати електронні копії документів, які потрібно буде відсканувати і прикласти електронний підпис заявника. Зробити це може один із батьків, щоправда, попередньо має завести власний електронний кабінет і підтвердити свою особу для системи через ЕЦП (електронний цифровий підпис) або Bank ID. Під час державної реєстрації батьки мають визначитись з іменем дитини, прізвищем, яке буде носити дитини (у разі різних прізвищ батька та матері). Для визначення походження дитини від матері надається медичне свідоцтво про народження, від батька – свідоцтво про шлюб або спільна заява батьків про визнання батьківства (якщо вони не перебувають у шлюбі). Для зазначення в актовому записі «громадянства батьків» надаються їх паспорти або паспортні документи.

В який термін потрібно реєструвати дитину?

Батьки повинні зареєструвати народження дитини не пізніше одного місяця від дня її народження. Державна реєстрація народження дитини, проводиться в день звернення. Зауважу, несвоєчасна, без поважної причини, реєстрація батьками народження дитини в державних органах тягне за собою накладення штрафу від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, тобто від 17 до 51 грн.

Які документи потрібно подати батькам для реєстрації в держорганах влади?

Разом із заявою про державну реєстрацію народження дитини батьки мають надати лікарське свідоцтво про народження, яке оформлюється безпосередньо в пологовому будинку під час виписки та паспорти або документи, що засвідчують особи батьків (хоча б одного з них), свідоцтво про шлюб. Однак, якщо документ, що засвідчує особу одного з батьків, з поважних причин не може бути пред'явлений (втрата паспорта, його переоформлення), то орган державної реєстрації не має права відмовити в реєстрації дитини. У цьому випадку вказуються відомості на підставі свідоцтва про шлюб.

Що ще може знадобитися для реєстрації?

У переліку паперів для держреєстрації малюка обов'язково мусить бути документ, на підставі якого вносяться дані про батька. Це може бути свідоцтво про шлюб, спільна заява матері та батька дитини, заява матері. За відсутності свідоцтва про шлюб підтвердженням зареєстрованого шлюбу може бути відмітка в паспорті заявника або паспортах матері та батька дитини. Крім того, у разі наявності причин, з яких батьки не можуть особисто зареєструвати народження дитини, реєстрація може бути проведена за заявою родичів, інших осіб, уповноваженого представника установи охорони здоров'я, де народилася чи перебуває дитина. Такий заявник надає паспорт або паспортний документ, що засвідчує його особу. Важливо пам'ятати, що зареєструвати народження дитини може один з батьків, якщо вони перебувають у шлюбі і мають спільне прізвище. У разі якщо прізвища батьків дитини різні або вони не перебувають у шлюбі, тоді для державної реєстрації народження обов'язкова присутність обох батьків.

Як подати заявку на «дитячі гроші»?

Призначення та виплата допомоги під час народження дитини здійснюється органом соціального захисту населення за адресою реєстрації (прописки) батьків або за місцем фактичного проживання батька чи матері дитини. Документи, необхідні для призначення виплат, подаються особисто або он лайн, але не пізніше 12 місяців з дня народження дитини. У разі пропуску зазначеного періоду право на отримання допомоги втрачається.

Електронної послугою з оформлення дитячої допомоги можна скористатися на офіційному сайті Міністерства соціальної політики України www.msp.gov.ua або на Єдиному державному порталі адміністративних послуг www.my.gov.ua

. Якщо зробити це з використанням ЕЦП, то за новими правилами допомога призначається не пізніше наступного робочого дня.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з даного приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

як захистити дитину від булінгу?

Насамперед зауважу, що жодна дитина не може бути об'єктом незаконного посягання на її честь і гідність. Будь-яке насильство над дитиною переслідується законом. У 2019 року вступили в силу норми закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)», який визначає поняття булінгу. Булінг – це діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

Які ознаки булінгу?

Типовими ознаками булінгу є: • систематичність (повторюваність) діяння; • наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі; • наслідки у вигляді психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування

потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого».

Які є види булінгу ?

Виділяють такі види булінгу: • фізичний (штовхання, підніжки, зачіпання, бійки, стусани, ляпаси, нанесення тілесних пошкоджень); • психологічний (принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, міміка обличчя, поширення образливих чуток, ізоляція, ігнорування, погрози, жарти, маніпуляції, шантаж); • економічний (крадіжки, пошкодження чи знищення одягу та інших особистих речей, вимагання грошей); • сексуальний (принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська та образи сексуального характеру, зйомки у переодягальнях, поширення образливих чуток, сексуальні погрози, жарти); • кібербулінг (приниження за допомогою мобільних телефонів, Інтернету, інших електронних пристроїв).

Як відрізнити звичайний конфлікт від булінгу?

Не кожен конфлікт є булінгом. Цькування - це тривалі, повторювані дії, а одинична сутичка між учасниками таким не може вважатися. Крім того, ключовою ознакою саме булінгу є бажання завдати шкоди, принизити жертву. Наприклад, якщо Вашу дитину штовхнули в школі без наміру завдати шкоди, це не є булінгом. Проте, якщо дитина регулярно навмисно фотографує однокласника чи однокласницю у роздягальні, а потім шантажує або поширює ці фото з метою приниження, це вважається булінгом.

Яка роль відведена педагогічним працівникам у запобіганні та протидії булінгу?

Керівник закладу освіти зобов'язаний створити у закладі освіти безпечне освітнє середовище, вільне від насильства та булінгу. Крім того, керівник: • розробляє, затверджує та оприлюднює план заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладі освіти; • розглядає заяви про випадки булінгу (цькування) та видає рішення про проведення розслідування; • вживає відповідних заходів реагування; • забезпечує виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг учням, які вчинили булінг, стали його свідками або постраждали від булінгу (цькування); • повідомляє органам Національної поліції України та службі у справах дітей про випадки булінгу (цькування) в закладі освіти. Крім того,

Закон зобов'язує педагогічних працівників повідомляти керівників закладів освіти про виявлені факти булінгу (цькування) серед школярів.

Яка відповідальність за вчинення булінгу?

До прийняття змін до законів щодо протидії булінгу (цькуванню) відповідальності за його вчинення в Україні не існувало. З прийняттям нового закону було запроваджено адміністративну відповідальність за булінг. Відтепер вчинення булінгу (цькування) неповнолітньої чи малолітньої особи карається штрафом від 850 до 1700 грн або громадськими роботами від 20 до 40 годин. Такі діяння, вчинені повторно протягом року після або групою осіб караються штрафом у розмірі від 1700 до 3400 грн або громадськими роботами на строк від 40 до 60 годин. У разі вчинення булінгу (цькування) неповнолітніми до 16 років, відповідатимуть його батьки або особи, що їх замінюють. До них застосовуватимуть покарання у вигляді штрафу від 850 до 1700 грн або громадські роботи на строк від 20 до 40 годин. Okремо передбачена відповідальність за приховування фактів булінгу (цькування). Якщо керівник закладу освіти не повідомить органи Національної поліції України про відомі йому випадки цькування серед учнів, до нього буде застосоване покарання у вигляді штрафу від 850 до 1700 грн або виправних робіт до одного місяця з відрахуванням до 20 % заробітку.

І насамкінець, хочу надати декілька порад, що робити якщо Ваша дитина стала жертвою булінгу:

- Поговоріть з дитиною, дайте їй зрозуміти, що ви не звинувачуєте її в ситуації, що склалася, готові її вислухати і допомогти.
- Запитайте, яка саме допомога може знадобитися дитині, запропонуйте свій варіант вирішення ситуації.
- Поясніть дитині, до кого вона може звернутися за допомогою у разі цькування (психолог, вчителі, керівництво школи, старші учні, батьки інших дітей, охорона).
- Повідомте керівництво навчального закладу про ситуацію, що склалася, і вимагайте належного її урегулювання.
- Підтримайте дитину в налагодженні стосунків з однолітками та підготуйте її до того, що вирішення проблеми булінгу може потребувати певного часу.
- Якщо вирішити ситуацію з булінгом на рівні школи не вдається – повідомте поліцію.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з данного приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної

правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

як виїхати з дитиною за кордон?

Завдяки другому пакету законів #ЧужихДітейНеБуває діти мають можливість безперешкодно виїхати за кордон, зокрема, для подорожей, лікування, спортивних змагань та навчання.

Як регулюється тимчасовий виїзд дитини за кордон при наявності боргу зі сплати аліментів?

Безперешкодно тимчасово поїхати з дитиною в іншу країну тому з батьків, який проживає з дитиною, можна, якщо інший з батьків, має заборгованість з аліментів понад 4 місяці. А для дітей з інвалідністю та тяжко хворих дітей, цей строк скорочено до 3 місяців. Для цього потрібно звернутися до органів державної виконавчої служби або приватного виконавця, щоб отримати довідку про наявність в іншого з батьків заборгованості зі сплати аліментів. При перетині державного кордону України необхідно пред'явити довідку про наявність заборгованості у другого з батьків зі сплати аліментів. Якщо мова йде про борг для утримання тяжкохворої дитини або дитини з інвалідністю, то необхідно подати також документ, що підтверджує хворобу дитини або її інвалідність. Окремо хочу зазначити, що ці норми стосуються усіх поїздок, навіть тих, тривалість яких перевищує 1 місяць.

Чи можна тимчасово виїхати з дитиною без дозволу другого з батьків строком до 1 місяця?

Вивезти дитину за кордон з метою лікування, навчання, участі дитини в дитячих змаганнях, фестивалях, наукових виставках, учнівських олімпіадах та конкурсах, спортивних заходах, оздоровлення та відпочинку дитини за кордоном може лише матір чи батько, який не перешкоджає другому з батьків бачитися з малюком і брати участь у вихованні свого сина чи доньки. За виконання цієї умови достатньо поінформувати рекомендованим листом другого з батьків про тимчасовий виїзд дитини, якщо його місце проживання відомо. У листі має бути зазначена мета поїздки, куди їде дитина, а також

на який термін покидає територію України. При перетині кордону України прикордоннику необхідно пред'явити рішення суду або органу опіки про визначення місця проживання дитини. Важливо вчасно повернутися до України з дитиною строком до 1 місяця з дати виїзду.

Як поїхати з дитиною за кордон тому з батьків, хто проживає окремо від дитини?

Для того, щоб скористатися правом поїздки з малюком за кордон той з батьків, який проживає окремо від дитини, повинен належно виконувати батьківські обов'язки і, що найголовніше, не мати заборгованості зі сплати аліментів. Йому потрібно звернутися з рекомендованим листом із повідомленням про вручення до того з батьків, з яким проживає дитина, за наданням нотаріально посвідченої згоди на виїзд дитини за межі України. У разі ненадання тим з батьків, який проживає з дитиною, у 10-денний строк з моменту повідомлення про вручення рекомендованого листа нотаріально посвідченої згоди на виїзд дитини за кордон, потрібно звернутися до суду із заявою про надання дозволу на виїзд дитини за кордон БЕЗ згоди другого з батьків. При перетині державного кордону України пред'явити нотаріально посвідчену згоду другого з батьків або рішення суду про дозвіл на виїзд дитини за кордон без згоди другого з батьків. Важливо вчасно повернутися до України з дитиною у строк, передбачений згодою або рішенням суду.

Яке покарання за порушення строку вивезення дитини?

Аби збалансувати права й обов'язки батьків, ми встановили реальну відповідальність для порушників. За умисне порушення місячного строку встановлена адміністративна відповідальність - штраф від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (на сьогодні ця сума складає від 1700 до 3400 грн). Окрім цього такі батько чи матір втратять на рік право виїзду за кордон з дитиною, крім випадку, коли є нотаріально посвідчена згода на виїзд дитини другого з батьків. Окремо звертаю вашу увагу на те, що ці новели стосуються лише тих дітей, які проживають у неповних сім'ях. Для всіх інших наявність нотаріально засвідченого дозволу є обов'язковим.

Куди звертатися за більш детальними консультаціями та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишилися питання з даного приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій Україні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

нюанси виконання судових рішень

Чинне законодавство України передбачає адміністративну та кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду.

Як реалізується адміністративна відповідальність?

Суд, який ухвалив судове рішення в адміністративній справі, може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення. Далі, після розгляду звіту, суддя своєю ухвалою може накласти на керівника суб'єкта владних повноважень, відповідального за виконання рішення, штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, тобто від 38 429 грн до 76 840 грн.

Хто такий суб'єкт владних повноважень?

Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг.

Позивач може ініціювати питання про накладення штрафу на керівника суб'єкта владних повноважень?

Так, питання про накладення штрафу вирішується за клопотанням позивача або за ініціативою судді.

Чи можна не виконувати рішення, якщо органом (особою) сплачено штраф?

Ні, сплата штрафу не звільняє від обов'язку виконати рішення суду і подати звіт про його виконання.

Як реалізується кримінальна відповідальність за невиконання судового рішення?

Умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню може каратися штрафом або позбавленням волі. ПРОТЕ! Якщо такий злочин вчиняє службова особа, то до видів покарання додається ще й заборона обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю. Мета призначення такого покарання є недопущення особи до певних посад чи до певної діяльності, щоб ця особа не могла використовувати свою посаду для подальшої злочинної діяльності та вчинення нових злочинів.

Кого можна притягти до кримінальної відповідальності за невиконання рішення суду?

- Особу, проти якої прийнято та винесено певне рішення із зобов'язанням утриматись від певних дій або, навпаки, вчинити їх.
- Юридичну особу (в особі її посадової особи, яка виступає від її імені та в її інтересах).
- Службову особу, яка відповідно до повноважень повинна була вчинити дії по виконанню судового рішення або завдяки своїм повноваженням мала можливість перешкодити останньому.

А яка процедура притягнення до кримінальної відповідальності?

За наявності ознак злочину в діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи іншим чином порушує вимоги закону про виконавче провадження, державний виконавець

складає акт про порушення і звертається до правоохоронних органів із зверненням – поданням (повідомленням) про притягнення особи до кримінальної відповідальності відповідно до закону. За наявності такого звернення правоохоронний орган

зобов'язаний порушити кримінальне провадження.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій країні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.

які права мають вагітні жінки

Вагітність і народження дитини – це завжди радісна подія для кожної сім'ї. З перших хвилин перебування в пологовому будинку, перш за все, майбутні мами мають право на високу культуру медичного обслуговування.

Які права має вагітна жінка?

Кожна вагітна жінка має право: • самостійно обирати пологовий будинок, лікаря або вимагати його заміни. Адже пацієнт має право бути прийнятим у будь-якому закладі охорони здоров'я на свій вибір, якщо цей заклад охорони здоров'я має можливість забезпечити відповідне лікування; • отримати психологічну підготовку до пологів; • бути поінформованою медичними працівниками про свій стан здоров'я та майбутньої дитини,

результатів аналізів тощо; • отримати психологічну підтримку, яка може полягати в залученні родичів або близьких людей під час проведення оглядів тощо.

Які права має жінка під час пологів?

Право на сімейні (партнерські) пологи. Подружня пара має завчасно звернутися до адміністрації пологового будинку (головного лікаря, завідуючого відділення) і повідомити про своє бажання партнерських пологів. Присутніми під час пологів можуть бути не більше 2 осіб. Пологи мають відбуватися лише в індивідуальному пологовому залі. Величезні пологові зали з двома ліжками сьогодні є порушенням прав людини і заборонені законодавством. Право на демедикалізацію пологів. Медпрацівники пологових будинків повинні прагнути провести пологи так, щоб жінка мала можливість народити дитину в максимально природних умовах. Будь-які втручання можуть відбуватися лише за суворими медичними показаннями. Право на свободу дій у пологах. Кожна породілля може народжувати в такій позі, яка для неї є зручною. Можна народити на звичайному ліжку, на стільчику, на м'ячі. Право на грудне вигодовування. Не можна годувати лише за наявності відкритої форми туберкульозу або ВІЛ/СНІДу в матері або за інших вагомих протипоказаннях. Породіллі мають надати повну інформацію про грудне вигодовування, показати, як годувати дитину і доглядати за грудьми. Право побачити свою мертвонароджену дитину. Обов'язково дитину після народження мають показати матері. Якщо мати непритомна, дитину відразу показують родичам. Право на індивідуальне перебування. У палаті має перебувати лише мати з дитиною.

Які документи мають надати при виписці з пологового будинку?

У день виписування мама одержує від лікаря кілька документів: • витяг з історії розвитку пологів, а також висновок про стан здоров'я матері; • довідку про народження дитини і витяг, що містить дані про параметри і стан здоров'я малюка в день народження і на момент виписування з пологового будинку.

Також нагадаю, на сьогоднішній день у 467 закладах охорони здоров'я по всій Україні працює сервіс Мін'юсту, скориставшись яким можна отримати свідоцтво про народження малюка безпосередньо у пологовому будинку. Більш того, Міністерство юстиції долучилось до розробки пакету законодавчих ініціатив під умовною назвою #єМалятко, який встановлює можливість отримати 9 послуг за 1 заявою: 1. державна реєстрація народження дитини та визначення її походження; 2. реєстрація місця

проживання новонародженої дитини; 3. призначення допомоги при народженні дитини; 4. призначення допомоги на дітей, які виховуються у багатодітних сім'ях; 5. реєстрація новонародженої дитини в електронній системі охорони здоров'я; 6. реєстрація новонародженої дитини у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків; 7. отримання посвідчень батьків багатодітної сім'ї та дитини з багатодітної сім'ї; 8. визначення належності новонародженої дитини до громадянства України; 9. присвоєння новонародженій дитині унікального номеру запису в Єдиному державному Демографічному реєстрі.

Яку державну допомогу може отримати жінка, яка народила дитину?

Українське законодавство передбачає, що кожна жінка, незалежно від віку, має право на такі види допомоги: • Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається всім жінкам (у тому числі неповнолітнім), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, у розмірі 100% середньомісячного доходу жінки, але не менше 25% від розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи із розрахунку на місяць. • Допомога по вагітності та пологах надається застрахованій особі у розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу). У разі, якщо застраховані особи, які протягом 12 місяців перед настанням страхового випадку, згідно даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, мають страховий стаж менше шести місяців, вони мають право на допомогу по вагітності та пологах, виходячи з нарахованої заробітної плати (доходу), з якої сплачуються страхові внески, але не більше за розмір допомоги, обчислений із двократного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на час настання

страхового випадку. • Допомога при народженні дитини призначається у розмірі 41 280 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово у сумі 10 320 гривень, решта суми допомоги виплачується протягом наступних 36 місяців рівними частинами. • Допомога на дітей одиноким матерям надається у розмірі, що дорівнює різниці між 100% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до

контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій країні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.